

ශ්‍රී ලංකාවට නිදහස ලැබීම

6.2 කියවීම් පත්‍රිකාව

අතීතයේ රට සහලින් ස්වයංපෝෂිත වූයේ වියළි කලාපය විශාල වශයෙන් වී වගාවට යොදා ගැනීම නිසාය. එහිදී මතුවන ප්‍රධාන ගැටලුව ජල හිඟයට පිළියමක් වශයෙන් අතීත මුතුන් මිත්තෝ වැව් අමුණු පද්ධතියක් හා වාරිමාර්ග ජාලයක් තනවා තිබේ. එහෙත් කාලීන මාස ආක්‍රමණයෙන් පසු වියළි කලාපය අතහැර ජනතාව වැඩි වශයෙන් තෙත් කලාපයට සංක්‍රමණය වී තිබුණි. මෙසේ අතහැර දමා තිබූ වියළි කලාපය වසර හත්සියයකට පමණ පසු යළි ආර්ථික සංවර්ධනයට යොදා ගැනීම මෙරට වී ගොවිතැන දියුණු කිරීමේදී ඉතා වැදගත් පියවරකි .

ගොවි ජනපද පිහිටුවීමේ අරමුණු

- 1) තෙත් කලාපයේ ඉහළ යමින් පවතින ජනගහන තදබදය හා රැකියා හිඟය අඩු කිරීම.
- 2) රටේ ආහාර නිෂ්පාදනය වැඩි කිරීම .
- 3) වියළි කලාපයේ පැරණි වැව් හා වාරි මාර්ග අලුත්වැඩියා කොට ඉඩම් ආර්ථික සංවර්ධනයට යොදා ගැනීම .
- 4) තෙත් කලාපය පවතින ඉඩම් හිඟය අඩු කොට ඉඩම් හිමි තෘප්තිමත් ගුරු පරපුරක් නිර්මාණය කිරීම.
 - නව ගොවිජනපද පිහිටුවීමේදී හා පවත්වාගෙන යාමේදී රජයට අභියෝග රැසකට මුහුණ දීමට සිදු විය
 - නව ගොවිජනපද පිහිටුවීම සමඟ පැරණි වැව් අමුණු ප්‍රතිසංස්කරණය හා වාරිමාර්ග තැන වීම කෙරෙහි රට තුළ ප්‍රබල උනන්දුවක් ඇති විය .නව වාරිමාර්ග තැනවීම පිළිබඳව ගල්ඔය සංවර්ධන යෝජනා ක්‍රමය ආරම්භ කිරීම උදාහරණයක් ලෙස දැක්විය හැක .
 - නිදහසෙන් පසුව මෙරට ආර්ථික සංවර්ධන කටයුතු සඳහා අනුගමනය කළ ක්‍රියාමාර්ග අතර මහවැලි සංවර්ධන යෝජනා ක්‍රමයට විශේෂ වැදගත්කමක් ලැබේ .අතු ගංගා රැසකින් පෝෂණය ලබන මහවැලි ගඟ මධ්‍යම කඳකරයේ බටහිර කොටසින් ආරම්භ වී දුම්බර මිටියාවත ඔස්සේ ගලා ගොස් ත්‍රිකුණාමලය අසලින් මුහුදට වැටේ. මෙම ගංගා පද්ධතිය රටේ ආර්ථික දියුණුව සඳහා යොදා ගැනීම පිණිස මහවැලි සංවර්ධන යෝජනා ක්‍රමය ආරම්භ විය .
 - මහවැලි සංවර්ධන ව්‍යාපාරය මඟින් ජලය සැපයීම මෙන්ම වී වගාව දියුණු කිරීමට වෙනත් ක්‍රියාමාර්ග කිහිපයක් ද අනුගමනය කරන ලදී .එමෙන්ම ව්‍යාපාරික කෘෂිකර්මාන්තය දියුණුවටද සුළු අපනයන බෝග වගාව දියුණු කිරීමට ද රජය විසින් ක්‍රියාමාර්ග කිහිපයක් ගන්නා ලද අතර එමඟින් කෘෂි කර්මාන්තයේ දියුණුවට මං සලකන ලදී .

කාර්මිකරණ ප්‍රතිපත්තිය

- ඉංග්‍රීසින්ගේ පාලන කාලයේ බ්‍රිතාන්‍යයේ නිෂ්පාදනය කරන භාණ්ඩ අලෙවි කිරීමේ වෙළඳපොළක් වශයෙන් ලංකාව පවත්වාගෙන යාම නිසා මෙරට කර්මාන්ත ක්ෂේත්‍රයේ දියුණුවක් සිදු නොවීය .ඩොනමෝර් ආණ්ඩුක්‍රම ප්‍රතිසංස්කරණය යටතේ කම්කරු හා කර්මාන්ත වෙළඳාම පිළිබඳ අමාත්‍යාංශයේ ලාංකික අමාත්‍යවරුන්ට ලැබීම නිසා කර්මාන්ත ක්ෂේත්‍රය කෙරෙහි යම් උනන්දුවක් ඇති විය .1939 වර්ෂයේදී ආරම්භ වූ දෙවන ලෝක සංග්‍රාමය නිසා යුද්ධ කාලයේ දී මෙරට මෙරටට විදේශීය භාණ්ඩ ආනයනය කිරීමට බාධා ඇතිවිය. එම කාලයේ දී ඇසිට්ක් ඇසිට් ,පිහන් භාණ්ඩ, කඩදාසි ,සබන් හා සුවඳ විලවුන් ආදී භාණ්ඩ නිෂ්පාදනය කරන කර්මාන්ත මෙරට බිහිවූ අතර ඒවායේ නිෂ්පාදන වලට හොඳ ඉල්ලුමක්

නිවුණි නමුත් ලෝක සංග්‍රාමය අවසන් වීමෙන් පසු නැවත විදේශ භාණ්ඩ ආනයනයට මග විවර වූ හෙයින් ඒවා සමග තරග කිරීමට අපහසු වීම නිසා ඉහත කී කර්මාන්ත අඩපණ වන ලදී .1955 වසරේ දී නැවත කර්මාන්ත ආරම්භ කිරීම පිළිබඳව මුදල් ආයෝජනය කිරීමට උනන්දුවක් ඇතිවිය වූයේ ධවල පත්‍රිකාවක් මගින් විදේශීය පෞද්ගලික ආයෝජන කෙරෙහි රජයේ ප්‍රතිපත්තිය පැහැදිලි කිරීමේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙනි .ඒ අනුව 1959 දී ප්‍රථම කාර්මික ජනපදය ඒකල පිහිටුවීමටද 1960 රත්මලාන කාර්මික ජනපදය පිහිටුවීමද කාර්මිකරණ ප්‍රතිපත්තියේ තවත් කැපී පෙනෙන අවස්ථාවකි .

අධ්‍යාපනය

- බ්‍රිතාන්‍ය පාලන සමයේ දී මෙරට අධ්‍යාපන කටයුතු ක්‍රමානුකූලව දියුණුවක් ඇතිවිය .ආගමික හා ජාතික පුනරුද ව්‍යාපාරය පැවැති කාලයේ දී සිංහල දෙමළ හා මුස්ලිම් ජනතාව තුළ අධ්‍යාපන කටයුතු පිළිබඳ විශේෂ උනන්දුවක් පැවති හෙයින් රට පුරා පාසල් සංඛ්‍යාව ද වේගයෙන් ඉහළ ගියේය . ලංකාවේ අධ්‍යාපනය දියුණුවට රාජ්‍ය මන්ත්‍රණ සභා යුගයේ දී අධ්‍යාපන ඇමැතිවරයා වශයෙන් කටයුතු කළ සී ඩබ්ලිව් ඩබ්ලිව් කන්නන්ගර මහතාගේ යෝජනාවන් බොහෝ සෙයින් බලපෑ අතර 1948 වර්ෂයෙන් පසු ලංකාවේ අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයේ කැපී පෙනෙන වෙනස්කම් රාශියක් ඇති විය.

සමාජ සුභසාධනය

- 1931 වර්ෂයේ දී මෙරට පුරවැසියන්ට සර්වජන ඡන්ද බලය ලැබීම නිසා ආර්ථික වශයෙන්වත්පොහොසත්කම් නොතිබූ ජනතාවට පවා දේශපාලන වටිනාකමක් ආරෝපණය විය. ලංකාව දිගු කලක් යටත්විජිතයක් වශයෙන් පැවතිම නිසා පොදු ජනතාවට අහිතකර සමාජය තුළ ගැටලු රැසක් නිර්මාණය වී තිබුණි. එම සමාජ දුක්ගැනිවිලි වලට පිළියම් යොදමින් අසමානතාවයන් දුරු කොට සමාජ සාධාරණත්වය ලැබෙන ලෙස කටයුතු කිරීම නිදහසින් පසුව රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්තිය කැපී පෙනෙන අංගයක් විය .1948 වර්ෂයෙන් පසුව සමාජ සාධාරණත්වය ඇතිකිරීම හා ආර්ථික වශයෙන් දුබල කොටස් වලට ඉදිරියට ඒමට ඉඩකඩ සලසා දීම පිණිස අනුගමනය කළ ක්‍රියාමාර්ග රාශියක් දැකිය හැක .සුඛසාධන සේවාවන් අතර සෞඛ්‍යය සේවාවන් දියුණු කිරීම එමගින් ග්‍රාමීය ප්‍රදේශවල සෞඛ්‍ය පහසුකම් නගා සිටුවීමට ක්‍රියා කිරීම සුවිශේෂී විය . සෞඛ්‍ය සේවාවන්ට අමතරව වෙනත් සුඛසාධන සේවාවන් නගාසිටුවීමට ද කටයුතු කර ඇත. ඒ අතර ජලය, විදුලිය ,පනිවිඩ හුවමාරුව වැනි පොදු පහසුකම් ග්‍රාමීය ප්‍රදේශ වලටත් ලැබුණි.

එමෙන්ම නිදහසෙන් පසුව දරිද්‍රතාවය අවම කිරීමේ වැඩපිළිවෙළ යටතේ සහනාධාර ලබාදීම යටතේ 1977 වන තෙක් ක්‍රියාත්මක සහල් කුපන් පොත වෙනුවට ආහාර ද්‍රව්‍ය ලබා ගැනීමට ආහාර මුද්දර ක්‍රමයක් ද ක්‍රියාත්මක විය .

රජයේ සහනාධාර ලැබූ ජනතාව මුහුණ දුන් තවත් ප්‍රධාන ගැටලුවක් වූයේ නිවාස ප්‍රශ්නය මේ නිසා නාගරික ප්‍රදේශවල මෙන්ම ග්‍රාමීය ප්‍රදේශවල පැවැති නිවාස ප්‍රශ්නය විසඳීම සඳහා ද නිදහසෙන් පසු විවිධ වැඩසටහන් ක්‍රියාත්මක විය .නාගරික ප්‍රදේශවල තට්ටු නිවාස ඉදිකිරීම හා නිවාස සංකීර්ණ තැනවීමට රජය කටයුතු කළ අතර ග්‍රාමීය ප්‍රදේශවල විවිධ නිවාස යෝජනා ක්‍රම මගින් නිවාස ඉදිකර ගැනීමට රජයේ ආධාර ලබා දුනි .